

Jamen så vil jeg gerne spørge: Hvordan er det muligt at kontrollere gebyrprisen, om det virkelig er den lavest mulige, når det, der hedder DELTA, Teknisk Audiologisk Laboratorium, har fået monopol på denne kontrolvirksomhed og dermed jo selv kan prissætte, som de vil? Det, jeg vil spørge om, er, om der er andre udbydere her i landet, der kan udøve den samme kontrol.

Og så vil jeg ligesom hr. Tom Behnke under udvalgsarbejdet komme ind på, hvorfor der ikke er den samme kontrol med de offentlige høreklivnikker. Hvorfor skal de private høreklivnikker kontrolleres så voldsomt, når de offentlige høreklivnikker ikke har den samme kontrol?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om butikstid.
Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 5/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Dette lovforslag må vel siges at være blevet til efter en særdeles grundig debat i befolkningen og ikke mindst blandt politikere og interesseorganisationer, en debat, der har været ført med skiftende styrke lige siden revisionen af den tidligere lukkelov i 1995, men absolut mest intenst det seneste år.

Diskussionstemaerne har været de samme gennem alle årene, i øvrigt også forud for 1995. På den ene side står de, der ønsker at bevare en lukkelov, som tager hensyn til de mindre bu-

tiksindehavere, eksempelvis udvalgs- og specialforretningerne, der ikke har mulighed for at holde åbent på alle tider af døgnet på alle ugens 7 dage. På den anden side står de store supermarkedskæder, som tilsyneladende ikke har problemer med at skaffe personale. De ser derfor helst en fuldstændig ophævelse af loven.

I Socialdemokratiet har vi længe påpeget, at lukkeloven også har en tredjepart, nemlig de svage forbrugere. Det er alle de forbrugere, som ikke har mulighed for at tage bilen og køre til storcentrene i udkanten af de større byer og handle ind. Det er de ældre, som er nødt til at købe ind tæt på deres hjem, fordi de ikke kan slæbe mere med end det, de kan bruge fra dag til dag. Det er alle dem uden bil, den enlige mor på cykel og de unge familier, som med barnevognen ikke kan tilbagelægge flere kilometer i bus eller tog for at få fat i de mest nødvendige dagligvarer.

Fælles for dem er, at deres indkøbsmuligheder vil blive voldsomt forringede, hvis dagligvarebutikkerne i deres nærområde må dreje nøglen om. Dette gælder især i de små landsbysamfund, hvor der oftest kun er en enkelt dagligvarebutik.

Erfaringerne med 1995-loven siger, at netop tilladelsen til at holde søndagsåbent for de mindre dagligvarebutikker har betydet, at de mindre bysamfund har kunnet bevare deres brugs eller deres købmand.

Omsætningen om søndagen, hvor storcentrene er lukket, har været tilstrækkelig til at holde liv i disse butikker og dermed i mange af de små bysamfund. Lovforslaget bevarer denne fordel for de mindre butikker, så vi fortsat kan have en butiksstruktur, som burde være i hele samfundets interesse.

Hertil kommer, at en ophævelse af søndagsbestemmelsen efter vor opfattelse ikke vil betyde en øget konkurrence med deraf følgende lavere butikspriser for forbrugerne, sådan som tilhængerne af en liberalisering påstår. Tværtimod tror vi ligesom Forbrugerrådet, at en liberalisering af lukkeloven vil føre til en yderligere koncentration på dagligvaremarkedet til skade for konkurrencen og dermed i sidste ende til skade for forbrugerne.

Lovforslaget åbner dog for en udvidelse af muligheden for at holde åbent om søndagen. Alle butikker kan fra den 1. juli 2001 holde åbent på fire søndage i løbet af et år, og fra 2003 på yderligere fire søndage i sommermånederne. Hermed opfyldes et ønske om, at også de større